

[Erlendsson]

Vores forslag eller vores krav om genforhandling, kan jeg godt sige, hviler på det, som gang på gang har været grundlaget for vore forslag i markedsudvalget, nemlig at hvis der skulle laves kvoter for dansk fiskeri, så måtte de hvile på historiske rettigheder. Kendsgerningen om de historiske rettigheder er, at Danmark er langt den største fiskerination, og at ved dannelsen af det fælles EF-fiskerihav har alle lande fået lige ret til dette hav. Dette klare synspunkt har regeringen ikke været i stand til at få igennem, men er gang på gang vejet. Det bebrejder vi regeringen.

Vi ønsker, at den nu skal vise sit mandsmod og ikke, som den stadig gør, gribe til denne lappeordning med skatteydermidler, som der atter er tale om. Man hjælper ikke fiskeriet i akutte vanskeligheder, siger man. Fiskeriets vanskeligheder er ikke akutte. De er kroniske på grund af den uduelige regering og den uduelige regerings forhandlings-evne.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men kun give den enkelte oplysning, at et hovedelement i kvotafordelingen, således som den er foreslået fra EF-Kommissionens side, er de historiske rettigheder. Det er selvfølgelig ikke mindst på baggrund af et klart dansk krav om, at de historiske rettigheder skal tillægges hovedvægten.

Det er da også på den baggrund, vi har været i stand til at forhandle os frem til forslag, som betyder, at Danmark fortsat er langt den største fiskerination i EF, hvis vi kan få tilslutning til de forslag, der ligger fra Kommissionens side, og som er et resultat af den danske regerings forhandlingsindsats. Det, der er vores problem i dette, er jo, at briterne ikke vil acceptere, at Danmark har tilforhandlet sig så store kvoter, som tilfældet er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 126 stemmer mod 36.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om rentetilskud for lån til erhvervsfiskere.

(Lovforslag nr. L 248. Fremsat 18/5 78. Første behandling 22/5 78. Betænkning 25/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 121 stemmer mod 36; 7 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om registrering af narkomaner [af Jørgen Junior (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 109. Fremsat 25/11 77. Første behandling 25/1 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 39 stemte for, 126 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 112. Fremsat 30/11 77. Første behandling 15/12 77. Betænkning 25/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Halvgaard (FP):

Jeg skal som formand for udvalget og på udvalgets vegne oplyse, at der efter andenbehandling af forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme har været afholdt ét møde, og i forbindelse med dette møde er der ikke fremkommet nye indstillinger.

Fuglsang (DKP):

Vi vil ved tredje behandling undlade at stemme for forslaget, fordi vi ikke mener, at vi kan tage et medansvar for den udformning, lovforslaget har fået. Det er sådan set lidt synd for landbrugsministeren. Det forslag, som han har lagt navn til, kunne være blevet en lex Dalsager, som kunne have åbnet vejen for en fremadrettet dansk jordpolitik. Sådan er det ikke blevet. Lovforslag nr. L 112, som kunne være blevet noget helt godt, er på de vigtigste områder faktisk blevet noget skidt.

Vi står, som vi har gjort det nogle gange, her i tinget i en situation, hvor regeringen har haft valget mellem mulighederne for en progressiv politik, i dette tilfælde en politik, som ikke mindst husmændene og landboungdommen havde ønsket, fordi det var i deres interesse, og en forringelse, fordi den blev presset af et næsten hævdundet samarbejde til højre.

Vi har stillet ændringsforslag, som kunne medføre, at loven kom til at leve op til tidens og fremtidens krav, men de blev forkastet, og i stedet for fik vi jo så at sige på selve falderebet nogle ændringsforslag – jeg ved ikke, om det mere eller mindre var med ministerens indforståelse eller gode vilje – som i hvert tilfælde betød, at lovforslaget på vigtige områder ændrede karakter.

Jeg vil da gerne sige, at de forslag, der kom her, og den måde, de blev bragt ind i billedet på, ikke just fremkalder tillid til demokratiet og demokratiets arbejdsformer. Husmændene har givet udtryk for deres skuffelse, de havde ventet noget andet. Landboungdommen har også gjort det, fordi den faktisk i nogen grad føler sig som offer for de nye ændringer. Jeg føler mig overbevist om, at mange danske landmænd hurtigt vil opdage og reagere over for den farlige linje, man hermed er slået ind på. Det vil sige, at hvis man har forestillet sig, at udviklingen er kommet ind i en jævn og rolig takt, så vil man opdage, at man har taget fejl.

Det gælder for så vidt noget af det farligste, jeg havde nær sagt de kriminelle bestemmelser om de 700.000 kr.s beløbsgrænse for en bæredygtig enhed samt uddannelseskra- vet, som jo ikke er konkretiseret i selve lovteksten, men begge løbende fastsættes af landbrugsministeren efter forhandling med landbrugsorganisationerne. Det giver jo muligheder for at arbejde videre for en mere fornuftig fortolkning end den, der i lovforslaget er givet udtryk for.

Jeg kan kun på falderebet opfordre til, at man fra landbrugets side, fra ungdommens side, nøje følger disse regler og deres virkninger, og at man aktivt arbejder for også gennem sine organisationer at få disse bestemmelser ændret i en demokratisk retning, sådan at det gavner landbruget, sådan at det gavner dem, der skal leve af det, og altså giver mulighed for en tidssvarende udvikling til gavn for os alle sammen.

Svend Haugaard (RV):

Der har været et møde i landbrugsudvalget siden anden behandling her i salen, og det kom der desværre ikke noget ud af. Det beklager jeg meget, for jeg har klart på fornemmelsen, at der meningsmæssigt ikke står noget reelt flertal bag 700.000 kr.s grænsen og heller ikke bag retten til at købe landbrugsejendomme, blot der ansættes en bestyrer.

Der er indgået nogle aftaler, og de aftaler kan der ikke rokkes ved, selv om aftalerne reelt næppe er dækket af flertallets synspunkter. Som eneste trøst kan vi da sige, at det er på det administrative område, og at det kan ændres administrativt, og jeg føler